

יום ד', כ"ז בסיון תשס"ד (16 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כפי שאחד מכם העיר אתמול, יש הבדל מהותי בין שיהודי נשפט ע"י הגוי לבין שהוא נשפט ע"י אחיו. לפנינו [היום ומחר] פרשה שתוצאות המשפט שבה משאירות יותר שאלות מאשר תשובות. היא התחילה בסוגיה אחרת לחלוטין...

לאחר כישלון המו"מ לאספקת דלק מבריטניה, החליטה ממשלת ישראל על קיצוץ של 20 אחוז בצריכת הדלק. כמה שבועות לפני-כן, ב- 15 במאי בשנת 1952 [כ' באייר תשי"ב], נאסר להעביר ציוד במשאיות, אלא רק ברכבת ישראל. שבוע לאחר מכן החליטה וועדת השרים המיוחדת לענייני הדלק לקבוע שני ימים בשבוע שיושבתו בהם כל כלי הרכב במדינה. על כל רכב הודבקו מדבקות לציון הימים שאסור להפעיל בהם את המכונית. וועדת שרים מיוחדת מונתה לערוך בדיקה בכל מפעלי התעשייה ולדרג אותם. צומצמה פעילותם של מפעלים שאינם חיוניים. ב- 8 ביוני [י"ט בסיון] החליטה הממשלה לצמצם את פעילות האוטובוסים ולהפסיק את נסיעותיהם בשעה 2300. על כל חברות האוטובוסים הוטל להשבית את כל כלי הרכב שלהן למשך 3 שעות ביום. הופסקו כמעט לגמרי הקווים הבין-עירוניים.

כשבועיים לאחר מכן, אור ל-כ"ט בסיון, מוצאי שבת היה. **הוטלה פצצה על ביתו של שר התחבורה, דוד צבי פנקס**. דלת הכניסה נהרסה, וכל הזכוכיות בבית התנפצו.

[ישראל 50]

ניסיון ההתנקשות בשר נמחק מההיסטוריה. הפצצה שהונחה בפתח ביתו של השר הדתי נועדה למחות על החלטתו להשבית את כלי הרכב הפרטיים בשבת בימי הצנע. העיתונאי והסופר **עמוס קינן** וחברו **שאלתיאל בן יאיר** נתפסו במקום המעשה. בשמאל הקיצוני רקמו תיאוריות קונספירציה. אורי אבנרי קרא קריאות הידד, והמשפט - שבסופו זוכו השניים - התנהל באווירה פורימית. פנקס, שניצל מההתנקשות, מת חודשיים אחריה מעלבון וצער.

שנותיה הראשונות של המדינה התאפיינו במצוקה כלכלית שביטויה המוכר ביותר הוא תוכנית ה"**צנע**". במסגרת המאמצים לחסוך במטבע זר החליטה הממשלה על צעדים לחיסכון בדלק והטילה את ביצועם על שר התחבורה, דוד צבי פנקס. כך באה לעולם התקנה שעל כל כלי רכב במדינה לשבות יומיים בשבוע. השר פנקס, איש "המזרחי", קבע בתקנות הנלוות כי אחד מימי ההשבתה ייבחר על ידי בעל הרכב, ואילו היום השני יהיה תמיד שבת. התקנה, שקיבלה את אישור הממשלה, עוררה התנגדות בקרב חלק מהציבור. בליל שבת, 20.6.1952, אור לכ"ח בסיון תשי"ב, נקראה המשטרה לדירתו של השר פנקס ברחוב רמח"ל שבתל-אביב עקב גילוי של רימון נפץ מעוטר בפתיל עשן שהושלך למרפסת הדירה. המשטרה החליטה, בעקבות זאת, להציב מארב ליד הבית. לקראת צאת השבת איישו את המארב שני חניכי קורס הקצינים של המשטרה. על פי עדותם, בשעה 1 לפנות בוקר הבחינו בשני צעירים שנראו להם כדיירי הבניין נכנסים לבניין ולאחר זמן קצר יוצאים ממנו במהירות. השוטרים דלקו אחרי שני הצעירים ועצרו אותם באיומי אקדח. תוך כדי בדיקה ראשונית של החשודים נשמע פיצוץ בבית השר...

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', כ"ז בסיון תשס"ד (16 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[<http://www.makorrishon.net/article.php?id=981>]

{המשך המאמר, בע"ה, מחר}

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**